

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

in an 150 Lei
 pe jumătate 75 Lei
 în străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
 Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**
 Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Spre Golgota

Cu șase zile înainte de Paști a venit Isus în Viftania unde era Lazar cel care murise și și pe care l-a înviat din morți (Ioan, 12, 1).

Fiul lui Dumnezeu își îndeplinise ceea ce i-a fost dat lui de la Tatăl ca să se îndeplinească, adică să-și aleagă apostoli, să-i învețe, să pună fundament bisericii pe care să dăinuiească până la sfârșitul secolului. Să-i stabilească păstor pentru toate vremurile, apoi să pătimească și să moară pentru păcatele lumii. Era aproape de sfârșitul cărării sale pământene. Dar înainte de a părăsi lumea pe ai săi, pe cari i-a iubit până în sfârșit, a binevoit să-și arate puterea prin învierea lui Lazar cel îngropat patru zile, și mărirea prin intrarea în Ierusalim.

Voia Mântuitorului să arate lumii dacă ar vrea, ar putea culege laude și admirația poporului, dar el a venit în lume, ci pentru asta a venit în lume, ci pentru ca cu ranele sale să vindece ranele oamenilor, cu zmerenia sa să vindece neamurile noastre, iar cu chinurile și cu partea sa să răscumpere neamurile omenirii din robia diavolului și să ne înmormânteze cu Părintele cel ceresc.

Cu șase zile înainte de sărbătorile Paștilor, Mântuitorul cu învățăceii fu invitat la cină în Viftania în casa unui om numit Simion care fusese leproș, și pe care — după cum ne spun sfinții — însuși Mântuitorul îl vindecură de lepră. La cină aceea era de asemenea și Lazar cel înviat și multă lume din Ierusalim și din satele din jur, care venise să vadă și să vorbească cu el și să preamărească pe marele Profet care a înviat, deși era aproape trecut în trezime.

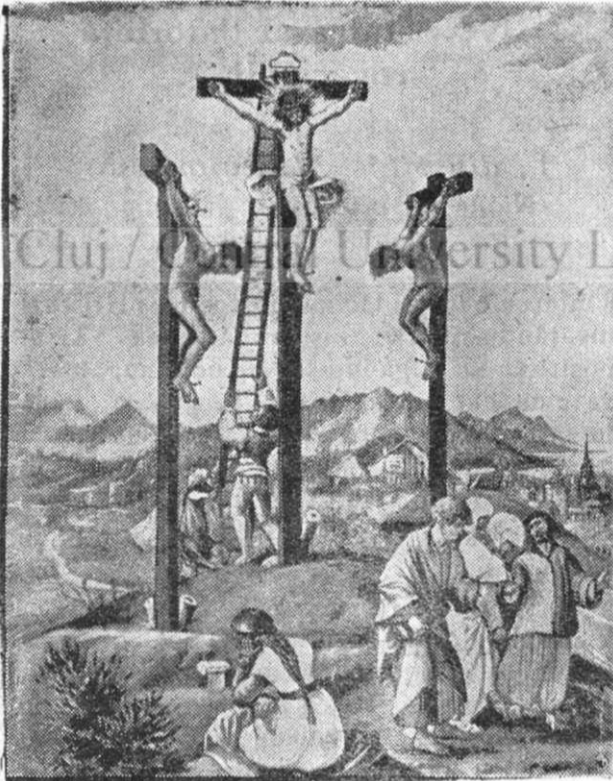
În decursul cinei, Isus primi să fie închinat cu mir din partea Magdalenei celei care fusese păcătoasă, dar care din ziua aceea a lui devenise cea mai zmerită și cea mai înfrânată femeie.

În dimineața următoare, Fiul omului a ieșit din Viftania pentru a merge la Golgota în Ierusalim. Mulțimea îl urma cu o oarecare curiozitate și teamă, văzând în el pe un tânăr și pe un pășunat și pe un om al morții.

Când se apropiară de sătulețul Bethani sau Casa smochinelor, trimise pe doi din învățăceii înainte ca să-i aducă o măgară și o asină, căci de data asta

voia să intre în cetate călare, după cum era obiceiul împăraților răsăriteni când se întorceau biruitori din vre-o luptă.

Cu această intrare de biruință, Mântuitorul își începea șirul cel lung al patimilor și al chinurilor, dar voia să

arate lumii că de bună voie a mers la patimi și la moarte, căci doară pentru asta a venit în lume.

Poporul, cât ce-l văzu călare, își aduse aminte de mărirea trecută — după cum le spuneau cărțile sfinte — când împărații lor se întorceau biruitori de la luptele cu Filistenii, Amonitii, Noabii și alții, apoi își dădu seama că acum de aproape o sută de ani zăcea în jugul cel greu al Romanilor, cărora trebuia să-i plătească triburi mari, să-i întrețină soldați în fiecare oraș, ba să mai fie și batjocurit și pedepsit de multe ori.

Poporul însuflețit, în frunte cu învățăceii, începu a-și așterne vesmintele înaintea dumnezeescului călăreț, și, rupând ramuri de copaci, le agita în aer, strigând din toate puterile:

— Osana! Fiul lui David. Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului. Împăratul lui Israel, Osana întru cei de sus!

Ou astfel de strigăte de bucurie ajunseră pe culmea muntelui Maslinilor, de unde se vedea bine Ierusalimul. În mijlocul lui se înalța templul din blocuri mari de marmură albă și lustruită, și acoperit cu bronz, adică aur amestecat cu aramă roșie și lucitoare, așa încât în razele soarelui — precum ne spune un scriitor — văzut de acolo templul, se părea o mare vâlvătaie de foc alb.

Mântuitorul se oprește pe culmea muntelui, și, deși mulțimea îi striga „Osana“, adică „să trăiască“, el oftează, inima i-se tulbură, iar din ochi i-se rostogolesc două lacrimi fierbinți și strălucitoare ca două mărgelice, iar cu glasul înecat de suspine zise:

— Ierusalime, Ierusalime, care bați pe proroci cu pietrii și omori pe cei trimiși la tine! De câte ori n'am vrut să adun pe fiii tăi, precum își adună cloșca puii sub aripi, dar tu n'ai vrut. Drept aceea vor veni preste tine zile grele, când dușmanii te vor imbulzi de toate părțile, și nu va rămânea din tine piatră pe piatră, pentru că n'ai cunoscut vremea cercetării tale.

Ierusalimul gema de lume, așa că între zidurile lui nu mai încăpeau, ci mulțime mare zăcea în corturi afară de oraș, dealungul drumului. Aceștia văzând mulțimea de pe muntele Maslinilor și auzind strigătele de „Osana“, ale aceluia care veneau din Viftania, alergară înaintea lor, rupând și ei crengi de arbori și agitându-le în aer, strigând și ei la fel: Osana! Bine este cuvântată împărăția care vine întru numele Domnului, a părintelui nostru David. Osana întru cele de sus. Împăratul lui Israel.

Mulțimea ce mergea din Ierusalim se întâlni cu aceea care venea din Viftania și luară pe Mântuitorul în mijloc ca între două gârzi de onoare, și veneau cântând cântece de preamărire și vitejești, vestind unul altuia și tuturor aceluia care nu știau, că acesta este acela care a înviat pe Lazar, care a înmulțit pâinile în pustie, care poruncește furtunilor, mării, și chiar și diavolilor, și toate îl ascultă și i-se pleacă, căci acesta este, despre care au scris profeții. Și strigătele se înălțau în văzduh tot mai vesele și mai furtunoase.

Apostolii încă se alăturară mulțimilor și strigau și ei la fel, spunând streinilor că acesta o să așeze împă-

răția lui Israil. Numai Isus era tăcut și oarecumva abătut și trist, căci știa că acest popor însuflețit acum, preste vre-o patru zile va striga înaintea lui Pilat: „Răstignește-l, răstignește-l și ne sloboade nouă pe Varvara“!

Din această zi Mântuitorul n'a mai rămas noaptea în Ierusalim, căci fruntașii poporului îl căutau mereu să-l prindă și să-l osândească la moarte. Iuda se tocnea cu ei asupra prețului vânzării, iar Isus cu ceilalți învățăcei seara se retrăgea pe câmp flămând și se odihnea pe sub adăpostul tufelor din grădina Getsemani și pe unde putea, până când sosi și vremea ca să fie dat în mâinile celor fărădelege și să meargă precum era scris despre dânsul.

Patimile și chinurile și le începe Isus cu intrarea triumfală în Ierusalimul care avea să-l ucidă și pe el, ca și pe alți profeti; iar adevărata mărire adevărată, „învierea“, și-o arată numai după batjocuri, chinuri grozave și moartea rușinoasă pe lemnul crucii între tâlhari.

Disprețul față de măririle nestatornice ale acestei lumi și dorirea adevăratei și singurei măriri, adevărată a împlinirii vocii Tatălui ceresc, Isus le-a predicat nu numai cu vorba, ci mai mult cu fapta, arătând lumii că mărirea venită din partea oamenilor este înșelătoare și nu te scutește de dureri și de neazuri, și că la adevărata mărire nu va putea ajunge cineva, decât răbdând cu resemnare amărăciunile și nedreptățile venite din partea oamenilor în această viață. Isus merge la patimi și la moarte, și mulțimile îi cântă „Osana“; iar când pregătește învierea și mântuirea neamului omenească din moartea cea vecinică, aceeași mulțime îi strigă: „Răstignește-l“, căci El este semnul căruia i-se va grăi împotriva, și acela care a adunat pe cele potrivnice într'una.

Dr. N. Lupu

Exerciții spirituale la Liceul Comercial de băieți din Blaj. În zilele de 19—22 Aprilie pâr. prof. Dr. Tit Liviu Chinezu dela Școala Normală de învățători din Blaj a ținut exerciții spirituale pentru elevii Liceului Comercial Român Unit de băieți din Blaj, în localul Liceului. Cele 10 predici ale părintelui misionar au fost ascultate cu multă atențiune de elevii, cari miercuri în 21 s'au spovedit cu toții, iară joi dimineața în 22 April s'au împărtășit, îmbrățișându-se apoi spre casele părintești, curățîți dăplii sufleteste și pregătiți bine pentru marele praznic al Iavlerii Domnului.

Službele din săptămâna patimilor se vor face în catedrala din Blaj cu mare ceremonie, de către însuși Excelența Sa Mitropolitul Alexandru, și anume în Jola Mare se va face sfințirea Mirului și spălarea picioarelor a 12 teologi, în Vinerea Mare slujba înmormântării, iară în Dumineca Paștilor învierea și sf. liturghie. După ce toate aceste slujbe de mult nu s'au făcut la Blaj de către un arhieru, se prevede că vor sosi mai mulți străini ca să vadă frumoasele ceremonii.

Importăm peste din Jugoslavia. Ministerul de industrie și comerț a aprobat un import de peste (crap) din Jugoslavia, obligându-l pe importatori de a vinde crapul cu cel mult 52 Lei kilogramul. — Ce rușine și batjocură pe Țara noastră, să importeze peste din altă țară, când noi ar trebui să exportăm

GRĂUNTE SUFLETEȘTI

Al șaptelea cuvânt de pe cruce al lui Isus

Și strigând cu glas mare Isus, a zis, în mâinile tale-mi dau sufletul meu. Acestea zicând, a răposat. (Luca 23. 46).*

Cel din urmă cuvânt de pe cruce al lui Isus este o rugăciune. Cum și putea să-și încheie Fiul Omului mai frumos și mai pilduitor vieța, decât rostind o rugăciune? El, la nașterea căruia ingerii din ceriuri se pogoară pe pământ și se roagă zicând: „mărire lui Dumnezeu întru cele de sus și pe pământ pace, între oameni bună învoire“ (Luca 2, 14), iată că moare rugându-se.

De aceea, veniți să încheiem și noi aceste șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus cu o meditație despre rugăciune, arătând necesitatea, presupunerile și adevăratul înțeles al rugăciunii.

I. Necesitatea și datorința rugăciunii

se vede

1., din pilda Mântuitorului.

„Nimic nu este mai puternic decât rugăciunea și nimic nu i-se poate asemăna“, spune sf. Ioan Gurădeaur. Și acest adevăr îl întărește însuși Domnul nostru Isus Hristos, învățându-ne el însuși rugăciunea „Tatăl nostru“ și rugându-se în continu, toată vremea cât a stat cu noi pe pământ, până în clipita morții, când și-a încheiat vieța pământească cu rugăciunea: „Părinte, în mâinile tale-mi dau sufletul“.

Dar să mai vedem câteva păreri în privința aceasta.

Sf. Ioan Gurădeaur spune în predicile sale despre Moise: „Celce cade nu se poate scuza, fiindcă a încetat de a se ruga; pentru că dacă s'ar fi rugat, nu ar fi căzut biruit de dușmanul său, diavolul“. De aceea spune sf. apostol Iacob: „Nu aveți, pentru că nu cereți“. Sf. Toma de Aquino susține că Adam numai de aceea a căzut în păcat, fiindcă, în ispită fiind, nu s'a rugat lui Dumnezeu. Iară sf. Gelasius spune că nici ingerii n'ar fi căzut dacă s'ar fi rugat. De aceea zice proorul David la psalm 24, 15 și 16: „Ochii mei pururea spre Domnul, că el va scoate din cursă picioarele mele. Caută spre mine și mă iubește, că singur născut și sărac sunt eu“.

2. Din faptul că oamenii s'au rugat totdeauna și pretutindenea.

Vă rog arătați-mi un popor care să nu se roage ori să nu se fi rugat. Nu cred ca veți afla un astfel de popor pe lume. Veți zice poate că un astfel de popor este poporul rusesc de astăzi. Ce e drept conducătorii lui de acuma ar dori să-l știe și vadă fără rugăciune, toți aceia însă cari au trecut prin Rusia bolșevică recunosc că nici odată nu s'au rugat Rușii mai mult ca acuma. Le-au ucis episcopii, preoții, călugării și călugărițele, iar pe cari nu i-au putut ucide i-au închis în temni-

țele cele mai nesănătoase, cu toate acestea sute și mii de preoți stau ascunși pe la credincioși, îmbrăcați firește în haine de țărani, și se roagă și spovedesc și cuminecă pe ascuns. Le-au dărâmat și închis bisericile, iar pe cele mai prețioase le-au prefăcut în muzee și sale de cinematografe. În schimb credincioșii și-au aranjat mici altare la ei acasă, altare pe cari le ascund când vine poliția și pe cari le descoper noaptea și în zile de duminecă. Le-au poruncit să-și nimicească icoanele iar pe cari le-au aflat totuși atârdate pe pereți, le-au confiscat. Cu toate acestea nici odată nu s'au aflat la Ruși mai multe icoane decât nu pe pereți, pe piepturi, pe astăzi. Le-au poruncit să-și arunce în gunoi candelarele, ei însă, arzând focul cuptoarelor lor, il ard în cinstea Preacurratei. Așa în Rusia, așa în Mexic, așa în Spania, și oriunde se simțesc creștinii pogoși, pentru că nime nu le poate răpi acest drept, de a vorbi cu Dumnezeu peste toate, cu Preacurata, cu ingerul pazitor și cu sfinții.

Iar în țările unde este libertatea conștiinței, unde guvernele se bucură de oamenii devin mai buni prin rugăciune seara și dimineața și la miezăzi, vezi cum se roagă tinerii și copiii, iară bătrânii se roagă și noaptea când nu pot dormi, ce ar și putea ei tace altceva în lungi nopți de iarnă?

3. Din trebuința firei omenești de a se ruga.

Așa e făcută firea omenească încât nu poate trăi fără Dumnezeu. Omul vede în toată clipita că este atârnat de lațata împrejurări și oricât de păgân ar fi odată și odată totuși recunoaște că este cineva care conduce această lume și de care care atârnam cu toții: împărați și soldați bogăți și săraci, dreți și păcătoși deopotrivă. Această trebuință a sufletului omenească de altfel au recunoscut-o și laicii mai de seamă.

În anul 1787 marele și vestitul Washington, întemeietorul Statelor Unite Americane, a ținut o adunare cu 55 de tovarăși ai săi, în care aveau de gând să hotărască asupra sorții Statelor Unite Americane. Atunci se sculă bătrânul Benjamin Franklin, unul dintre cei mai de seamă politicieni de pe atunci, și zise: „Domnilor, să ne rugăm! Sunt om bătrân însă cu cât trăiesc mai mult, cu atât mai limpede că Dumnezeu conduce toate burile omenești. Dacă o vrabie nu poartă cădea de pe coperiș fără de știrea stăpânului cum s'ar putea întări o țară fără ajutorul lui?“

Tilly (1559—1632), unul dintre cei mai mari generali ai lumii, care a câștigat 22 de războaie, a fost mare catolic și membru al Congregației Mariane. Acest mare general ducea cu sine în războaie trei crucuri: spada, crucea și rozarul. El asculta zilnic sf. liturghie, iară după ce a fost rănit se cumineca zilnic.

Eugen, prințul de Savoya (1664—1736), marele biruitor al Turcilor, se ruga vedea înaintea fiecărei lupte. Când îl vedeau soldații că se roagă mai cu căldură decât de obicei, știau că se pregătește luptă mare.

Despre Ștefan cel Mare se știe după fiecare biruință ridica câte o biserică în naștere. Ioan Huniadi a fost creștin mare și cucernic. Marele și nebiruitorul mare Foch, care i-a bătut pe Germani în mare

răsboiu și astfel a pus capet aceluia măcel, se spovedea săptămânal și se cumineca zilnic. Mai rar un om mai cucernic decât el.

II. Se presupune bine înțeles

1. că există Dumnezeu

La Paști noi creștinii ne salutăm cu cuvintele: »Hristos a înviat«, răspunzând cu: »Adevărat a înviat«. Rușii cei fără Dumnezeu se salută astfel: »Nu există Dumnezeu!« Răspunsul lor este: »Nici n'a existat și nu va exista«. Toate capetele luminate ale lumii au crezut însă în Dumnezeu: marele astronom Kepler (1571—1630) a scris deasupra marelui său lucrări cuvintele: »Ceriurile spun mărirea lui Dumnezeu.« Marele matematician Newton (1643—1727) își ridică totdeauna ori pălăria, de câte ori se pomenea, fiind el de față, numele lui Dumnezeu. Astronomul Leverrier (1791—1877) a fost un mare catolic, în a cărui cameră de lucru atârna totdeauna o cruce. Tot asemenea astronomul Herschel (1738—1822) și Secchi (1818—1878). Fizicianul Maxwell († 1879) a fost mare creștin, care se ruga zilnic. Tot asemenea matematicianii Gauss, Euler, Pfaff și alții. Germanul Dennert a cercetat, în opul său: »Religia naturalistilor« viața a 300 de naturaliști, dintre cari numai la 38 nu le-a putut stabili religia, ceilalți 262 fiind cu toții creștini convinși, catolici ori protestanți, însă cu convingeri și practică religioasă.

2. Că Dumnezeu este pretutindenea de față.

Când împărăteasa Eudoxia l-a amenințat pe sf. Ioan Gurădeaur cu exilul, acesta i-a răspuns: »Cum, Maiestate, vrei să mă înfrici? Nu știi că Dumnezeu este pretutindenea de față și că plin este cerul și pământul de mărirea lui? Mă poți trimite ori unde dorești, căci pe Dumnezeul meu îl voi afla pretutindenea«. Iară proorocul David zice la psalm 138, 6—9: »Unde mă voi duce dela spiritul tău și dela fața ta unde voi fugi? De mă voi sui în cer, acolo ești; de mă voi pogori la iad, și acolo ești. De voi sbura pe aripile zorilor și mă voi muta la marginile mării, și acolo mă va povățui mâna ta și dreapta ta mă va sprijini«.

3. Că noi într'adevăr putem și trebuie să avem legătură cu acest Dumnezeu.

Dacă noi suntem convinși că există Dumnezeu; că acel Dumnezeu, este tatăl nostru comun; că el nu vrea moartea păcătoșului ci ca să se întoarcă și să fie viu; că el ne cheamă la sine de atâtea ori și ne îndeamnă ca neîncetat să ne rugăm; că el este nemărginit de drept și de bun și de milostiv; că el se chiar plânge împotriva noastră, fiindcă nu ne rugăm de ajuns — atunci e imposibil să nu ne prosternem în fața maiestății sale, să nu-l recunoaștem tată al nostru, să nu-i spunem atât necazurile cât și bucuriile noastre și să nu cerem dela el tot de ceea ce avem nevoie.

Chiar de aceea veniți să stabilim tot astăzi și

III. Adevăratul înțeles al rugăciunii.

1. Cum să nu ne rugăm.

Cei mai mulți oameni se roagă numai cu buzele, sufletul lor însă este altundeva, departe de Dumnezeu. De aceea zice sf. Macarie că decât să zici multe rugăciuni

și să nu și simțеști ceea ce spui, mai bine să spui în 2—3 cuvinte bine simțite ceea ce vrei să spui, de pildă: »Doamne, fie voia ta!« ori »Doamne, ajută!« Ori nu știți ceea ce spune Domnul la Matei 6, 7: »Iară când vă rugați, nu grăiți multe ca păgânii, căci le pare că pentru multă vorba lor vor fi ascultați?«

Iarăși alții se plâng că Dumnezeu nu le-a împlinit numai decât cererile. Asemenea sunt aceștia păgânii cari dacă zeli nu le îplineau numai decât cererile, se apucau și băteau iar uneori chiar nimicau statuetele acelorora. Nu-și dau seama unii ca aceștia de porunca: »Cereți și se va da vouă; căutați și veți afla; bateți și vi-se va deschide. Căci tot celce cere ia; și celce caută, află; și celuice bate, i-se va deschide. Sau cine este dintre voi omul, dela carele de va cere fiul său pâne, au doară piatră-i va da lui? Sau de va cere pește, au doară șarpe-i va da lui? Deci dacă voi, fiind răi, știți de lucruri bune filor voștri: cu cât mai ales Tatăl vostru cel din ceruri va da cele bune celorce cer dela dânsul« (Matei 7, 7—11).

2. Cum trebuie să ne rugăm.

Ași putea să vă arăt toate cerințele rugăciunii, așa cum se află acelea înșirate în morală, adică: cu inimă curată și pocăită, cu smerenie, cu cuviință, cu credință și cu încredere, în numele lui Isus, cu atenție și cucernicie, cu răvnă și cu îndelungă răbdare, cu supunere în voia lui Dumnezeu, simplu și cu toată inima, fără cuvinte meștesugite.

Cel mai bun lucru este însă dacă urmăm sfaturile lui Isus în ceea ce privește rugăciunea. Iată ce ne spune el: »Iară tu când te rogi, intră în camera ta și încuind ușa, te roagă Tatălui tău întru ascuns; și Tatăl tău, celce vede întru ascuns, va da ție la arătare« (Matei 6, 6).

Dar și mai bun lucru este dacă-i urmăm pilda. El s'a rugat așa: »Tatăl nostru care ești în ceruri, sfintească-se numele tău, vină împărăția ta, fie voia ta, precum în ceru așa și pe pământ« (Luca 11, 2). Rugăciunea aceasta însă trebuie înainte de toate bine înțeleasă. Când s'a văzut apoi Isus în cel mai mare necaz al vieții, s'a rugat: »Părinte, de vrei, să treacă păharul acesta dela mine: însă nu voia mea, ci a ta să fie« (Luca 22, 42). Iar la sfârșitul vieții s'a rugat străgând cu glas mare: »Părinte, în mâinile tale-mi dau sufletul meu« (Luca 23, 46).

Urmează-l și tu pe Invățătorul, încrede-te în el, nizește-te a-l cunoaște cât mai bine și atunci abunăseama te vei învrednici și tu a putea rosti la sfârșitul vieții tale minunata rugăciune: »Părinte, în mâinile tale-mi dau sufletul meu«, Amin.

Părintele Iuliu

S'a găsit o comoară prețioasă în Oltenia. Săteanul Marin Floricel din Poiana Mare (Oltenia) pusese niște lucrători să-i sape un loc în grădină. Deodată lucrătorii au dat peste un coperiș deasupra unei fântăni înfundate. Floricel, care știa din bătrâni că în grădină se află ascunsă o comoară, a îndepărtat pe lucrători și noaptea a coborât în lăuntrul fântăni. Dar vecinul său răufăcios l-a spionat și, îndată ce a observat că Floricel scoate din fântăna astupată tot felul de obiecte și un vas conținând vreo 45 kgr. de aur, dimineața l-a și părțit la parchetul din Craiova, care apoi a dispus facerea unei anchete.

In Rusia se întefeste propaganda potrivnică bisericii

Știrile din urmă ale gazetelor spuneau că în Rusia s'a mai mulcomit ceva prigoana împotriva preoților și a bisericilor. Dar de fapt au e așa. Bolșevicii nu vreau să abziecă la nici un caz de această prigoană, fiindcă sunt convinși că numai lucrând împotriva bisericilor, își pot susține statul lor resp. forma de astăzi a statului, formă care este atât de neadecvată pentru cei mai mulți locuitori ai Rusiei.

Președintele societății celor fără de Dumnezeu din Rusia, dl. Iaroslowski, a declarat de curând următoarele: »Noi suntem cei dintâi cari zidim o nouă societate în baza negrii dumnezeirii și a religiei. Suntem mândri că am putut curăți patria noastră frumoasă de murdăria superstiției (credințelor deșarte), a necăstăției, a aceluia mijloc de amăgire și a aceluia alcool spiritual care este religionea. Suntem siguri că vom isbuti să curățim de ea întreg pământul«.

În anul 1935 s'au încheis în Rusia 14 mii de biserici și capele, și s'a pornit corectare împotriva a 3687 preoți, dintre cari 29 au fost osândiți la moarte.

Copiii n'au voie să asculte sau să învețe rugăciuni, iar părinții nesloro cari au îndrăznit totuși să-i învețe, au fost scoși din partidul comunist și aspru pedepsiți! A-l scoate pe cineva din partidul comunist însă înseamnă — a-l lăsa fără pâne, fără haine, fără foc, fără sare și hrană, pe ulițele oamenilor și peritor de foame. Această societate a celor fără de Dumnezeu a cheltuit anul acesta 400.000 ruble aur pentru un film de cinematograf de propagandă potrivnică religiei. La Moseova s'a ridicat anul trecut un nou muzeu de propagandă împotriva religiei, pe lângă care se va mai ridica și un cinematograf și o bibliotecă serviad aceluia scop. Institutul Marx-Engels din Moskova a dat trei premii de 25, 15 și 10 mii ruble, cari se vor împărți acelor scriitori cari vor scrie cea mai bună carte împotriva lui Dumnezeu. Marea eadrală dela Minsk se va dărâma în luna Mai, iar în locul ei se va zidi un cinematograf modern. Vechile icoane religioase au se pot acăța pe pereții muzeelor din provincie, și numai la Moskova, ca nu cumva să se afie vreun om care să se închină acelorora.

Cu toate acestea numărul membrilor societății celor fără Dumnezeu a scăzut dela 5 la 2 milioane.

Felurite știri

Consiliul de războiu din Iași a pus termen pe 24 Aprilie pentru judecarea tinerilor, cari au atacat pe rectorul Bratu. Trei studenți sunt acuzați de încercare de omor și ortăcire contra ordinii publice; un student pentru purtare nepermisă de arme; iar trei studenți pentru complicitate (ortăcire cu răufăcătorii).

— Judecarea celor 10 studenți legionari, cari au omorât în spital pe Mihail Stelescu, s'a început în 15 Aprilie, la consiliul de războiu București.

La o mare adunare din Liverpool (Anglia) a partidului conservator, ministrul de externe al Angliei, Eden, a ținut o vorbire, spunând între altele, că Anglia nu poate suferi să se împartă Europa în două tabere dușmane. Popoarele ar trebui să trăiască așa, încât să nu vateme alte popoare.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Din Șardu-Clujului

Înălțatoarea serbare a ridicării pavilionului național al stolului de străjieri — Înființarea organizației „Șoimii Carpaților”

I. Duminecă, la 18 Aprilie a. c. locuitorii frunțului comune Șardu, din jud. Cluj, au avut o bucurie de a lua parte la două înălțătoare serbări, ținute în aceeași zi în localitate.

După slujba dumnezeiască din biserică, a avut loc în curtea școlii primare, ridicarea pavilionului (drapelul) național al stolului de străjieri dela această școală. În fața pavilionului s'a improvizat un altar. Tineretul — străjieri și șoimi — sub comanda d-lor învățători Gh. Pop și Gr. Sântămărean, a fost așezat în cerc. Elevii străjieri, în frumoase costume naționale, cele dinți la această comună. Asistă la serbare și Subșeful premilitar din com. Nădășel, formând un pluton sub comanda d-lui sublocot. I. Bulbuc, inv. dir. în com. Mera. În fața populației comunei, cu mie cu mare, asistă, în frunte cu autoritățile adm. locale. La ora 11 și 1/2 sosște dl prim-pretor al plășii Aghireșu, Dr. Traian Denghel, fiind așteptat să prezideze serbarea. Comandanții unităților, — premilitari, străjieri și șoimi — îi dau raportul. Îmmediately încep serviciul divin — sfințirea apei — oficiat de preotul local p. r. Iuliu Dănuș. S'a sfințit drapelul și s'a stropit cu aghiazmă întregă asistență. Preotul a rostit o predică despre virtutea smerenției, după care s'au urmat ceremonia străjerească, obișnuită la asemenea ocazii. Șefii de cuiburi au dat raportul. S'a rostit deviza străjerului: „Credință și muncă pentru Țară și Rege”, și s'a cântat rugăciunea. Apoi, în acordurile Inimii Regal, drapelul a fost ridicat, de 4 străjieri, în vârful prăjinei înalte de 10 m. și vopsită în culorile naționale. Drapelul făcea falnic în bătaia vântului, strălucind în văpaia soarelui de primăvară. Momentul e solemn! — „Cuvântul comandantului” este rostit de dl Dr. Traian Denghel, prim-pretor, în calitate de comandant al Centrului P. P. și subprefect al organizațiilor șoimănești din regiunea Aghireșu. D-za, într-o inimioasă vorbire, arată însemnătatea educației tineretului în spirit de disciplină și ordine, în credință și dragoste de muncă „pentru țară și rege” și dă străjerilor frumoase îndemnuri și sfaturi explicându-le, ce simbolizează drapelul care s'a înălțat azi. Termină, făcând urări de sănătate și glorioasă domnie pentru Marele Străjer al Țării, M. S. Regele Carol II, întemeietorul străjeriei. Urmează mesajele răsuna din sutele de piepturi ale asistenței pentru M. S. Regele. Străjerii cântă imnul „Trei culori”. Dl inv. director Gh. Pop, comandant-străjer multumește d-lui prim-pretor, în numele străjerilor, pentru cuvintele calde ce le-a rostit. Terminându-se solemnitatea, asistența întregă trece pe terenul de exerciții de lângă școală. Aici sprietenii străjieri au executat o serie de exerciții de ansamblu, foarte frumoase și interesante, sub conducerea pricepută a d-lui Gh. Pop, inv. dir. Apoi au executat „iureșul” la comandantul cel mai înalt în grad, dl Locot. Dr. Tr. Denghel. Sub conducerea d-lui învățător Gr. Sântămăreanu, străjerii au dansat mai multe hore și chindii naționale, foarte bine reușite. Serbarea s'a încheiat cu defilarea organizațiilor tinerești, în ordinea următoare: Străjieri, șoimi, premilitari. Asistența foarte numeroasă, încântată de frumoasele manifestări ale tineretului, abia voia să plece de pe câmpul de exerciții, deși vremea era înaintată.

II. În aceeași zi d. n. s'a ținut, în sala cea mare a școlii primare, adunarea generală de constituire a organizației „Șoimii Carpaților”

sub prezidenția d-lui Dr. Tr. Denghel, delegatul Conducerei Centrale dela Cluj. Sala a fost înălțătoare pentru marea mulțime întruunită la adunare, deși copiii au fost lăsați acasă. În fața publicului au fost grupați șoimii și șoimiițele, în număr de peste 60, înscriși până în prezent.

Înainte de constituire, șoimii și șoimiițele au executat un drăguț program de cântări și recitări, învățate abia de 2—3 săptămâni, de când prin inițiativa harnicilor învățători Gh. Pop și Gr. Sântămărean s'a înființat organizația șoimilor. Un șoim isteț, a rostit „legea șoimilor”, iar altul „deviza” lor: *Totul pentru binele Neamului.*

Deschizând adunarea, președintele explicit, pe larg, rosturile „Astrei”, în săul căreia a luat naștere mișcarea șoimărească la sate, înainte cu 5—6 ani, în urma inițiativei d-lui prof. universitar Dr. Iuliu Hațieganu, distinsul Tribunal al Legiunii „Șoimii Carpaților” din Cluj. Arată însemnătatea organizațiilor șoimărești din punct de vedere rațional-cultural, insistând asupra neamăratelor binefaceri, învățăturii și cunoștinței, ce vor primi tinerii șoimi și șoimiițele în organizație.

S'au citit câțiva articoli din Regulamentul — proiect al organizațiilor Șoimii Carp. S'a citit lista membrilor constatându-se, că sunt înscriși până azi: 31 neveste și fete, 44 bărbați și feciori, pe cari președintele îi proclamă de membrii.

S'a ales apoi, cu aclamație, un comitet de conducere, constând din 11 membri, în care au intrat următorii membri: Dănuș Iuliu preot, Pop Gheorghe inv. dir., Sântămărean Gheorghe inv., Pop Vasile, Pop Ioan, Pop Ioan, Jușan Luca, Chiorean Vasile, Oșar Vasile, Moldovan Vasile și Pripo Gheorghe.

Președintele a declarat organizația „Șoimii Carpaților” din comuna Șardu constituită cu ziua de azi, urându-i prosperare și spor la muncă. Adunarea s'a încheiat la ora 3 jum. într-o caldă atmosferă de prietenie și bună dispoziție.

Corresp.

Încrăștinarea în Africa

Cum pătrunde cuvântul dumnezeesc în ținuturile locuite de Negri Sălbatici. — Misionarii creștini în Congo

Vicariatul apostolic din Kasai Superior a deschis o nouă stațiune la *Zahlabuti*. Când bătănașii luară cunoștință că episcopul lor, Ex. Sa Mgr. De Clerq. din Misiunile de la Scheut, le-a trimis misionari stabili, ei fură cuprinși de o însuflețire copilărească dar atornică. Scrișoarea unui semlaxarist bătănaș descrie într'un grai înflorit și naiv această izbucnire de bucurie. „Când nouitatea a umplut acea regiune, scrie seminaristul, ei se simțeau în stare de a-și mușca limba și strigau: Noi, șchiopii Domnului Dumnezeu, acum vom fi uniți cu Ușgerea de pe urmă. Bătrânii spuneau: bătrânețea mea este numai trupăscă, sufletele noastre au aflat pe aceia cari le îngrijese fără înțelegere, pe aceia cari nutrește sufletele neînțecat; eram până acum în întunecare acum se face ziua, am primit și noi Deschidătorul. Iar șeful spunea: când Preasfinția Sa va veni aici, voi face totul, și nimeni să nu mă oprească; chiar dacă eu mă voi uita pe pământ pentru a merge să-l salut, asta e treaba mea”.

În satele din jur Negrii petrecură noaptea afară de bordeiele lor, cântând din țimbale și trăgând gloanțe de pușcă; unii purtau la gât ori atârnat de buzunare sau de cămeșile lor, o ștofă roșie pe care ei o numesc „floră de bucurie, neînțecată ea și Sfânta Maria”, a-

ceasta are înălțare față de adevăratele lucruri care se ofilesc repede. În ziua soarelui minunatilor ieșiră cu toții întru întâmpinarea lui cu acordeonii (flăcăi cu cămăși roșii ca să se audă prelușii de armonici) în frumusețea bucuria lor era așa de mare încât nuse putea cuprinde în cuvinte; luând pe umerii lor vara (băgejele) misionarilor, ei intrară în muncă strigând: „A fi bătrănit, numiți misionari a dormi sub cerdacul caselor și uneori înăuntrul de casă, toate acestea s'au sfârșit... săci săci de care și-au bătut joc, a devenit mare”.

Ds șegar P. Vermeersch, din misiunea de Scheut, n'ar fi putut să pravădă în 1917 această satisfacție unanimă, când pentru întâia oară a sosit la șeful suprem din Tubey, bunicul actualului șef, K. v. y. I. Burga. În acel moment misionarul n'avea decât o datorie mare modestă: să așeze în acel ținut un catihet care să ocupe pozițiile. Însă șeful se opuse cu căpătinare: „Niciun catihet la mine”, spunea „Bine, eu încă nu voi primi micul tău țap care mă cinstește”. A refuzat de rînd unuiaș, în acel timp, încămna să-i faci o grea vătămare și să disprețuiești în ochii apușilor săi; și șeful vorbit până seară; misionarul nu s'a lăsat de joc; mai mult, el nu a primit nici chiar în ziua a doua să-l lăseze în locul unde șeful îl ținuse cu voia în dimineața zilei următoare după ce șeful îl aduse pe șef la minte, catihetul fusese primit și micul țap deasemenea. Biserica luase ființă în popoarele din Tubey.

În 1919, misiunea înregistra primele botezuri; în 1923, un minunat catihet reușea să câștige aproape pe toți locuitorii, în așa fel că în 1934, unsprezece ani mai târziu, 98. sută din creștini s'au spovedit și împărtășit la Paști.

Noua misiune, cea mai mică din Vicariat n'are decât 35 kilometri de întindere și 2000 locuitori, dintre cari 500 Kasiki, 1900 Kete și 2600 Tubey, din o populație de 6000 Tubey, aproape toți catiheteni. Neamul Tubeylor formează o populație aparte, ca o insulă pierdută în mijlocul populației de seminație și de alte obiceiuri; Tubeyi sunt înzestrați înzestrați cu Lundoi; în orice caz obiceiurile lor se asemănă. Satele lor sunt înzestrate și înconjurate de șanțuri adânci numite „Abaka”, tranșee adânci de mai mulți metri care înconjură satele, câmpurile și fântânile cu apă de băut. Tubeyi trăiesc în grupuri mici ca laolaltă, îmbrăcați în piei de animal; le place mai mult vânatul sau peștele; nouile lor cărți cu cultivarea bumbacului promet mult.

Visața creștinăscă a acestor primii se prezintă ca ceva de tot caracteristic, în așa fel și cea din Kasai unde se poate spune că visața creștinăscă începe într'adevăr să se întărească. Mulți dintre catihetii misiunii au în public promisiunea de a rămâne în visața lor în serviciul lui Dumnezeu și în diacioși vocațiunii lor; familiile lor sunt în model; femeile lor țin deacemenea să fie catihiste. La început, multe autrebuit să înțelească școlă ca bărbații lor pentru a învăța să scrie și să scrie; și acum ele să achită perfectie de sarcina lor, inițind pe micile copii în noțiunile elementare ale gramaticii. Într'adevăr învățământul e bine organizat. Fiecare sat își are școlile sale de copii și de tineri. Sunt chiar sate unde s'a deschis o clasă pentru 5 copile și toate ei, singurele din sat sunt nelipsite dela cursurile femeii catihiste care își face lecția cu nepoșelul atârnat de spate.

Fiecare sat, oricât de mic ar fi, posedă un șopron unde toți, sau aproape toți, creștinii catesumeni și păgâni, iau parte la rugăciunile

de dimineața și seara; dacă s'ar întâmpla ca o piedică să rețină pe unul din Negrii la domiciliu, el se întoarce cu fața către Șoproon și se asociază — în genunchi — la rugăciunile comune.

Conversiunile sunt sincere și puținii poligami, cari nu vreau să se convertească, de bună voie, părăsesc comuna. Chiar și adulții se convertesc și botezuri de familie au sunt rare. Devoțiunile mai mari ale acestor sârmani oameni sunt Sfânta Iaimă și Calea Crucii. Cât despre viața lor morală ea se găsește la un nivel excelent.

Această frumoasă misiune, scris misionaral, poate să fie considerată drept fructul Așjiunii Catolice, căci toată greutatea acestei misi creștinătăți se ridică pe umerii catihet, misionarul ne putând să viziteze districtul decât odată pe an. Lăicii indigeni, de altfel, au fost aceia cari au știut să convertească, să formeze și să ducă aproape la sfârșit frumoasa operă de apostolat care le-a fost încredințată.

st. b.

Un călugăr mort în Iaima sfințeniei

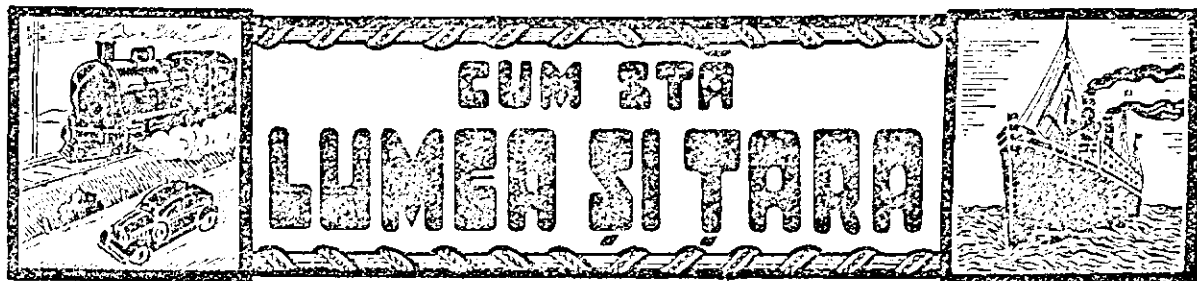
La Montreal în Canada (America) a murit de curând călugărul frate André Bisette din congregațiunea sfintei crucei. El s'a născut la anul 1845 în Franța, ca fiu al unui muncitor cu palma, fiind al 11-lea copil al părinților săi. Viața sa întreagă a fost bolnavicioasă, așa că nici la școală nu l-au putut purta părinții. De aceea a rămas neștiutor de carte (analfabet) întreagă viața sa. Mai întâi a voinț să se facă pantofar, dar boala de stomac nu i-a dat voie să devină măiestru. S'a dus apoi în Statele Unite Nordamericane, unde a fost muncitor cu palma, dar nici acolo nu i-a dat pace boala așa că a trebuit să se reîntoarcă în Franța la un unchiu al său.

Protul din localitate i-a dat atunci sfatul să se călugărească, ceea ce și a făcut. Congregația l-a trimis apoi la Montreal, de unde nici nu s'a mai întors până la moarte. În călugărie l-au făcut portar și bărbier. Dar acest călugăr fără carte a dus o viață atât de sfântă, închinată mai ales sfântului Iosif, încât lumea mergea la el ca la un sfânt și-l ruga să facă novene pentru ei. Rând pe rând el se ruga de ceie veneau la ei să dăruiască bani pentru zidirea unei capele în cinstea sf. Iosif. Și s'au adunat bani nu pentru o capelă, ci pentru o catedrală măreață. Se spune că a făcut zec de mii.

La înmormântarea lui au luat parte cam 500.000 de oameni din toate păturile sociale ale Canadei, ba chiar și din Statele Unite Nordamericane.

Portul Brăila începe să reînvieze.

De când s'au expropriat moștile marilor proprietari din Vechiul Regat, grâul nu s'a mai cultivat în Vechiul Regat în măsura de mai înainte, fiindcă țărani nu s'au sămănat decât atât, cât le era de trebuință lor, iar celalalt pământ îl sămănau cu cucuruz. Abia acum încep să vadă și țărani din Vechiul Regat că grâul aduce mai mulți bani la casă decât cucuruzul. Dovada este că în luna Martie s'au vândut pentru străinătate, numai prin portul Brăila, 6590 vagoane de cereale, (tot felul de bucate) în valoare totală de Lei 293.271.025 Lei. Dintre acestea cereale grâu a fost 4644 vagoane, celelalte vagoane au fost de porumb, orz, secară și altele.

Ministrul de externe al Poloniei a sosit joi la București

Joi 22 April a sosit în Capitală dl Iosif Beck, ministrul de externe al Poloniei, ca să reîntoarcă vizita dlui Victor Antonescu, ministru de externe al României.

El vorba ca în ziua de 9 Iunie să ne viziteze și domnul Moscicki, președintele Republicii Polone, fiind însoțit și de dl. Beck ministrul de externe.

Tot asemenea e vorba ca la manevrele de toamnă să ne viziteze țara și dl mareșal polonez Rydz-Smigly.

E vorba deși, precum se vede, de o legătură mai strânsă între România și Polonia, ceea ce va împiedeca pentru mai multă vreme izbucnirea unui război.

De unde sunt atâția bani răi în țară?

Fabrica a fost descoperită într'o moară din Sălaj, unde, în loc de ulei, se presau bani falși

Știm cu toții cât năcăz e cu banii cei de metal, de câțiva ani încoace. Aproape nu mai cutează nime să primească taleri de 100 și 250 lei, că nu știu niciodată dacă iei bani cu preț, ori niște tinichele de cari nu te mai poți mântui. Și te alegi cu paguba, în loc de bani.

S'au luat de-un gând și conducătorii polițiilor dela București de atâtea plânsori, în po-triva banilor falși. Și au luat gând hotărît, să afle cu orice preț, de unde se revarsă asupra țării atâta pleavă de monete falsificate?

Zilele trecute căutările poliției au dat roadă bună, cum s'ar zice. Falsificatorii de bani au fost descoperiți drept în celalalt colț de țară, în județul Sălajului, la o moară pierdută în câmp, în hotarul comunei Borșa, departe de orice așezare omenească și, firește, mai ales de ochii autorităților.

Polițiștii din București s'au dus în Sălaj pe nesimțite, după ce mai întâi isbutiseră să momească pe unul dintre »fabricanți« să plece el însuși de bună voie la București și să-i fie găsite buzunările pline de taleri falși de câte 250 lei. El era un ovreu cu numele Goldstein și se zicea că e negustor. Oamenii poliției îl bănuiau mai de mult că l-au tot văzut forfotind pe la București, învărtind negoate cam nelămurite. Atunci i-au făcut propuneri să intre într'o afacere, în care se cerea și dela el un mic capital. Iar Goldstein, când să verse capitalul, avea tot taleri falși de 250 lei.

Căzând a căzut astfel Goldstein în ghilț, nu a fost greu să fie adușmecat și cuibul unde se cloceau banii cei falși. A mărturisit chiar el că are tovarăși mai mulți și ei pot fi găsiți de parte de tot în Ardeal, într'o moară de sămburi. Dar poliția să fie cu grijă că moara-i păzită bine de șase morari, înarmați până în dinți...!

Detectivii au plecat în patru automobile, având grijă să ducă cu ei și brațe tari și revolve la caz de nevoie. Moara a fost găsită și noaptea, pe întunec. Iar în zori când se amestecă ziua cu noaptea, fabrica a fost înconjurată și cucerită. În ea au găsit trei morari: jidanul E-

manuil Freulich, fiul său David și un nepot cu numele Emanoil.

S'a mai găsit că moara avea un teasc foarte puternic adus din Budapesta, menit să stoarcă ulei din sămburi, dar de fapt slujea la presarea banilor. Mai erau acolo și alte mașini, fel de fel, de tăiat bani, de rotunjit, de făcut stele și zimți, cum se cere la talerii cei noi. S'au găsit și mai multe sute de taleri, proaspăt făcuți gata să fie duși și răspândiți mai ales printre țărani.

Luăți de scurt cei trei păzitori de ai moarei au făcut mărturisiri și au descoperit pe toți complicii lor, cari sunt mulți și întinși prin mai multe ținuturi și orașe. Fabrica lucrează de un an și patru luni, iar în acest timp ei au pus în »circulație« (au împrăștiat) ca la 10 milioane lei!

Iată și numele tovarășilor din bandă:

Morarul jidan Emanuil Freulich cu fiul și nepotul său, arătați mai sus. Iacob Herman negustor de vite din Cluj, Mihail Sambere, negustor de spirt Cluj, Gheorghe Iliș mecanic, Samuel Zanberer negustor de vinuri, Nathan Orgel mecanic cu fiii săi Martin și Iosif, Bernard Brot tinichigiu, Aron Lazar negustor de vite, Samuel Cohn și Ierin Zamberea, cei mai mulți din Șimleul Silvaniei. Mai sunt și alții din Oradea și de prin Jibău.

Fabricanții de bani falși aveau și două cuiburi mai mici, două filiale cum s'ar zice, în Prodănești și în Hida. Mulți dintre ei s'au așezat în România numai după război și cu bani falși au reușit să-și facă averi strălucite. Ei duceau »marfa« lor, talerii cei falși peste graniță făcând pagubă și rușine țării și acolo. Dealtfel cică lucrau cu foarte multă pricepere și istețime. Banii ieșiți din mâinile lor numai cu greu puteau fi bănuși că sunt falși.

De ce nu vrem să învățăm? Ungaria cea mică, redusă la 8 milioane locuitori, are un buget de 37 miliarde lei pe anul 1937. În acelaș timp, România mare, cu 20 milioane locuitori, abia are prevăzute 25 miliarde lei (pe acelaș an 1937).

Trebuințele bine pricepute ale țării noastre, în asemănare cu ale Ungariei ar cere ca bugetul nostru să fie pe de 2½ ori mai mare ca al Ungariei, adică de 37 + 37 + 18,5 = 92,5 miliarde lei. Când colo, nu se poate urca nici la 50 miliarde.

Miniștrii de finanțe al Ungariei se laudau pe vremuri, și se laudă până în ziua de azi, că izvorul cel mai bun de venit îl au dela taxele pe spirt (alcool), venit sigur și fără nici o restanță de pe un an pe altul.

— De ce?

— Pentru că taxele se plătesc pe un anumit număr de ore înainte de a începe cineva distilarea (fiertul) spirtului, țuței. În timpul, când nu lucrează, cazanele stau sigilate de garda finanțară.

— La noi cum se face?

— E o jale să o spunem.

În schimb, se pun taxe de măcinarea grâului...

— Oare ce e mai de folos omului? Pâinea leftină? Sau țuța leftină?

Grâul se scumpește și la noi, când se scumpește în toată lumea. Dacă în alte țări se cîntărește, nu poate fi scump nici la noi.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Din Blaj. La „Astra” Duminică, în 18 Aprilie, a vorbit Preacuvioșia Sa Păr. Augustin A. Pop ieromonah din Sf. Mănăstire a Bixadului, arătând ce mare binecuvântare au fost pentru începuturile Blajului, a școalelor și a bisericii, călugărul cel de demult din claustrul Sf. Vasile cel Mare, așezat aici chiar de la început, căci însuși Vlădica Inochentie Micu, întemeietorul Blajului, a fost călugăr bazilic. Aceștia au fost sânge din sângele nostru și au luptat pentru luminarea și înălțarea neamului, într-o mână cu crucea și în cealaltă cu cărțile de învățătură, pe cari le-au scris și le-au răspândit. Pentru biserică și neam ei și-au dat totul, chiar și existența, căci cu vremea s'au stins rând pe rând, încât azi nu mai avem nici un basilic la Blaj. E timpul să-l avem iarăși cât mai curând! — Frumoasa și foarte mișcătoarea conferință a fost ascultată de un public ales, în frunte cu I. P. Sf. Sa Mitropolitul Alexandru. — La sfârșit d. Al. Lupeanu, președintele desp. Blaj al „Astrel”, a mulțumit tuturor distinșilor conferențieri cari 10 dumineci de-arândul au reînviat atât de minunat zilele și vrednicile Blajului de demult, de la întemeierea cărora se împlinesc în luna Mai 200 de ani. Prin aceasta a 10-a conferință, șirul început la 14 Februarie s'a încheiat.

Di Manlu pleacă în străinătate. Di Manlu va pleca după Paști în străinătate, unde va rămâne până în Iunie.

Ședința festivă a Societății teologilor din Blaj. Duminică în 18 Aprilie s'a ținut în sala Palatului Cultural din Blaj obișnuita ședință festivă anuală a Societății de lectură „Inocențiu Micu Claustru” a teologilor din Blaj. La această ședință a fost de față I. P. S. Mitropolit Alexandru cu suita sa de canonici, întreg publicul din Blaj și peste o mie de elevi și eleve, așa că sala aceea mare era deplin plină. Programul a fost foarte bine executat. A plăcut mult simfonia dramatică pentru cor bărbătesc cu soli și orchestră mare „Fiul răstăcut” de păr. Celestin Cherebeșu, profesor de muzică la Blaj, piesă executată acuma pentru întâia oară. Textul acestei simfonii e luat din sf. Evanghelle a lui Luca, a fost foarte bine armonizat și mult aplaudat. Păr. profesor Cherebeșu, care a fost dovadă și în alte compoziții de ale sale de talent și multă iscusință, și-a câștigat recunoștința deplină a celor ce l-au ascultat.

Indreptare de greșală. În numărul trecut al gazetei noastre s'a strecurat o greșală în titlul articolului din Olimpiu I. Barna, scris: „Plugarii și noua lege a conversiunii”. Se va citi: „Plugarii și noua lege a agriculturii”, nefiind vorba de o nouă lege a conversiunii, ci a agriculturii.

A murit episcopul militar. Duminică a murit la Alba-Iulia episcopul militar Ioan, Stroia. Marți a fost înmormântat cu mare paradă militară. Facă-l Dumnezeu parte cu dreptii!

Nu știm ce cerem! Ana Cristea din Aluniș, întorcându-se pe jos din Dej, a fost ajunsă din urmă de Fărcaș Ioan, care venea cu căruța. Femeia s'a rugat s'o ia și pe ea în căruța. Omul a luat-o, dar fiind cam

băut a dat într'un pârâu și a răsturnat cotiga. Căzând, nenorocita femeie și-a frânt gâtul și a murit pe loc. Bețivului însă nu i-s'a întâmplat nimic și el a fost arestat, ca să răspundă de ușurătatea lui. Până la judecată e ținut în prisoare.

Dintre fruntașii noștri politici, dl. Dinu Brătianu își va petrece vacanța Paștilor în Atena (Grecia), iar dl. Iuliu Maniu în Paris și Londra.

Concentrarea tinerilor pentru munca obștească. Ministerul muncii a dat ordin ca tinerii premilitari în tot anul să facă 60 zile de lucru în folos public, în comunele cărora aparțin. În zilele de 25—28 Aprilie se vor face concentrări, de aceste în centrele premilitare, iar lucrările vor fi de reparare a drumurilor, șanțurilor, îngăditurilor și altele, după trebuință.

Nici grâului nu-i merge bine. Grâul de toamnă este îngălbenit în cea mai mare parte a regiunii de șes, așa că-l va prinde foarte ușor rugina. Multele vânturi au uscat pământul, iară la șes e mare nevoie de ploale.

Din țara lui Stalin. Se știe că în Siberia sunt trimiși aproape toți pedepsiiții din Rusia. Astfel se explică cum acolo sunt de 10 ori mai mulți bărbați decât femei. Guvernul bolșevic acuma a trimis 20.000 de fete în Siberia, urmând ca acestea să se căsătorească numai decât cu bărbații necăsătoriți de acolo. Al doilea transport se va face după o lună, urmând ca atunci să meargă în Siberia 15.000 de fete.

Câți locuitori are România. La 1 Ianuarie era de 19.422.660. Dacă populația țării va crește tot așa, în trei ani vom avea peste 20 milioane de locuitori.

Intemnițat pentru că a studiat în România. Afliăm din zările dela Arad că teologul Petre Secan din Ungaria, care a studiat teologia la Arad, a fost arestat de către Unguri îndatăce s'a reîntors în Ungaria și intemnițat la Seghedin. Altă vina nu are, decât că a studiat teologia în România și a voit să se facă preot român în Ungaria.

Marele foc dela Comrat. Orașelul Comrat din Basarabia a avut de suferit grozav în ziua de 16 April. Aprinzându-se o casă, focul s'a lăsat asupra orașelului, așa că au ars cu totul 170 de case, cu tot ce era în jurul lor. Spre fericire n'a perit în flacări nici un om, dobitoace însă foarte mult. Guvernul va trebui să ajute pe nenorociți.

Un jubileu rar. Fabricile Ford au sărbătorit zilele trecute un foarte interesant jubileu. Și anume împrăvindu-se și vânzându-se al 25-lea milion de automobile, proprietarul a dat un banchet, la care au luat parte toți muncitorii fabricii, iar pe urmă proprietarul a împărțit între muncitorii și săracii suma de 25 milioane de dolari, zecă după fiecare automobil vândut câte un dolar. Muncitorii în schimb au hotărât că vor ridica, pe banii lor, pe teritoriul fabricii, o statuie care să înfățișeze forma celui dintâi automobil fabricat de fabricile Ford.

Vom avea foarte puține caise. Din rapoartele primite la Ministerul Cooperăției s'a constatat că 80% (la sută) din rodul cășilor a fost nimicită de brumă și de frigul din cele trei săptămâni din urmă. Tot asemenea sunt amenințați și cereșii să-și piardă recolta în aceeași proporție ca și prunii. Dacă frigul va rămâne și în perioada de înflorire a merilor același, atunci rodul merilor va fi amenințat

Trebuie să plătim! Legea conversiunii nu este destul de împedec în cece privește măsurile de luptă împotriva celor ce nu-și plătesc anualitățile vechilor datorii. De aceea guvernul a hotărât că va aduce un decret-lege care va obliga pe perceptori și pe agenții urmărirea ai percepțiilor să încaseze el însuși conversiunilor dela oameni, iară pe cei ce plătesc mai multe rate după o altă să-l osândească tribunalele la temniță. Plătiți-vă deci ratele nu vă expuneți la astfel de mari neplăceri!

Când a sburat vulpea. Gazetele și beștii au publicat în săptămâna trecută o întâmplare foarte neobișnuită. Era vorba de o vulpe care a sburat și ea, fără voia ei, și a făcut o ispravă de pomina. Un vânător a pus mai zilele trecute o cursă de prins vulpi. Când a venit să târziu să vadă dacă a chical ceva, a constatat cu uimire că lipsea cursa! Căutându-o pe tînădeni, a auzit pe sus niște chieunături de dobitoc. S'a uitat și a văzut un vultur mare și sur, care răpise vulpea cu capcană cu tot și sbură cu prada în ghiare spre munți. După câteva clipe vulturul s'a prăbușit la pământ ca lovit de o năpraznă. Alergând acolo, vânătorul a constatat că vulpea mănecase capcană de vulturului și astfel, acesta, s'a prăbușit la pământ cu vulpea cu tot. Ajunsă jos, vulpea și-a ros laba prinsă în cursă și tocmai fugind schiopătând, spre pădure!

Ce face o vacă. Un tren care ducea petrol, aproape de gara Saligny din Dobrogea a dat peste linie de-o vacă și animalul a ajuns sub roate. Din cauza vacii pe care țărâta locomotiva, s'au răsturnat tenderele, încă două vagoane, oprind întreg trenul în loc. Peste 24 de vagoane, înafară de cele răsturnate, au suferit stricăciuni însemnate. S'au mai stricat și vre-o trei linii ale căilor ferate la intrarea în stație. Ba sârlind din cauza doi frânari s'au mai ales și cu lovituri și spalmă de moarte. Iată ce poate face și celălalt blând dobitoc, dacă nu-l păzesc cei înțelepți!

Inima de mamă. Pe Schneider Amal a deținut la București pentru că ar fi tăcut ceva scrisori și l-au închis la Văcăreț. Mamă-sa îl cerceta zilnic în temniță. Într-o din zilele trecute portarul a primit-o cu ea și te-a că bălatul va fi eliberat din închisoare dovedindu-i-se nevinovăția. Mamă-sa atârnată mult s'a bucurat auzind știrea aceasta, și a strigat una, s'a prins de piept și a căzut moartă la pământ.

Misiuni sfinte la Poarta (Curtica)

Parohia Poarta (Curticap) din districtul protopopesesc Reghin a avut într'adevăr sărbători sufletească în zilele de 16—19 Aprilie anul acesta, prin misiunile sfinte ținute de profesorul dela Blaj Păr. Dr. Nicolae Leș. S'au spovedit și cuminecat peste 500 (cinci sute) de persoane. La mărturisiri, pe lângă preotul local, On. Ioan Chirilă, au mai ajutat On. preoți vecini: Ioan Pop din Ercea, Mihăițianu din Toldal și Vasile Ersen din plajul Mare.

Laudă se cuvine și doamnelor preoțesă văduva Eufemia Graur, Marița Chirilă și Poarta și Mărioara Mihăițianu din Toldal, atât de bine au știut pregăti și împodobit biserica de lemn, cu ajutorul Reuniunii Misionare, ale cărei membre deasemenea merită toată laudă.

Facă bunul Dumnezeu ca sămânța sa să fie câtă de misionar să rodească din belșug.

Viețuitoare din pământ

Animale mărunte

În pământ trăiesc o mulțime de animale mărunte. Se socotește că în mai puțin de un gram de pământ, adică atât cât se poate lua pe un vârf de cuțit, se găsesc peste 30 000 de animale mărunte.

Dintre animalele mărunte din pământ, foarte însemnate sunt *Radiolarele*. Acestea se dezvoltă numai atunci când stratul de pământ în care se găsesc este umed. Când în pământ nu este apă, se strâng, se învâlesc într-o coajă destul de groasă și duc o viață de dormire. În această stare vântul le poate purta dintr'un loc într'altul ea și cum ar purta firisoarele de praful. În coajă pot sta învalite zeci de ani fără să se prăpădească. Când pământul s'a umezit din nou, se desfac și își încep viața de muncă.

Pe lângă Radiolare, în pământ se găsesc și o mulțime de *Protozoare*. Acestea sunt celea mai mărunte din tot neamul viețuitoarelor.

Dintre protozoare, unele sunt învelite în firisoare fine de nisip, așa că nici nu se pot deosebi de firisoarele de oremene. Altele sunt rotunde ori turtite și au firisoare subțiri cu ajutorul cărora se pot mișca destul de repede.

Toate protozoarele numai așa pot trăi, dacă pământul are apă. Atunci umblă la vânat, căutând alte viețuitoare mici de tot cu cari se hrănesc.

Unde pământul este uscat și numai rareori primește ploaie din abundență, protozoarele nu se pot dezvolta bine, petrec mai mult în stare de dormire.

Lumina încă ajută în mare măsură viața Protozoarelor. Aproape de suprafața pământului până unde se simțeste înfrigurarea luminei, protozoarele se găsesc în număr destul de mare. În adâncime, numărul lor tot scade, așa că la afunzime de un metru nu se mai găsesc de loc.

Pământul îngrășat le prieste foarte bine. Într'un pământ îngrășat numărul lor este de două ori mai mare ca și în pământul neîngrășat.

Atât Radiolarele cât și Protozoarele ajută foarte mult la îmbunătățirea pământului. Mai ales Protozoarele sporesc mult materiile hrănitoare ale pământului. Și anume sunt în pământ un fel de viețuitoare mici de tot, cari prind în corpul lor azotul, un gaz ce se găsește în aer și nu-l dau afară numai după moarte, când corpul lor se descompune. Protozoarele se hrănesc cu astfel de viețuitoare și așa mijloace ca azotul să fie dat afară mai de grabă și pământul să se îmbunătățească.

Nici unul dintre animalele mărunte din pământ, cu ochi liberi nu se pot observa. Ele se văd numai cu ajutorul *microscopelor*, instrumente cari măresc mult de tot.

Cu viața animalelor mărunte din pământ s'au ocupat mulți învățați. Mai ales *R. Francé* și rusul *T. Novikoff* au arătat ce rol mare au ele la sporirea materiilor hrănitoare din pământ.

Un pământ fără viețuitoare este un pământ sărac, un pământ mort, care nu rodește și nu aduce nici folos.

Ion Popu-Câmpeanu

Din înfăptuirile Camerei de agricultură a jud. Târnava-Mică

Camera de Agricultură a județului Târnava-Mică până mai anii trecuți a fost numai o secție ce atârna de Camerele de Agricultură din Sibiu și Brașov. Astăzi este însă de sine stătătoare, după noua lege ce o cărmuește.

Camera de Agricultură are astăzi local propriu, așezat în str. Regele Ferdinand Nr. 57, în apropierea târgului de bucate, fosta casă parohială reformată din Blaj.

Intravilanul are 1.850 metri pătrați. Clădirea este compusă din 5 camere destinate pentru birouri și a fost cumpărat dela parohia reformată.

Potrivit programului de muncă alcătuit, Camera de Agricultură a județului Târnava-Mică a înfăptuit o mulțime de lucruri folositoare și trebuincioase agriculturii românești.

Astfel în anul trecut a procurat 2.000 kg. grâu Bancut, 5.000 kg. orz Izaria, 5.000 kg. ovăs Cenad, 500 kg. Ghizdeni, pentru semăntă, trebuincios agriculturii. Apoi a împărțit 5 mașini de semănat în rânduri, 5 triori și 25 pluguri dela fabrica Reșița.

Alături de acestea Camera de Agricultură a curățit prin mașinile sale 3 vagoane grâu pentru semăntă și 6 vagoane de semăntă de trifoi.

A îmbunătățit semințele cerealelor, făcând pentru aceasta diferite experiențe în câmpurile sale dela Sâncel, Adămuș și Sânmiclăuș. Experiența s'a făcut cu grâu, orz de toamnă, orz de primăvară, ovăs și porumb, cartofi și soia.

Pentru înmulțirea semințelor de cea mai bună calitate, Camera Agricolă procură proprietarilor sau agriculturii semăntă de calitate întâia, care se potrivește climatei și locului.

Din aceste semințe s'au procurat, la cererea proprietarilor: 1.000 kg. grâu de primăvară Bancut și Abed, Opal și 2.000 kg. ovăs Cenad.

O simțitoare îmbunătățire s'a adus porumbului. Astfel în întreg județul este numai porumb selecționat Bănățan, cu bobul rotund și portocaliu.

Soia se cultivă în județ, până acum, numai de marii proprietari, pentru hrana vitelor. Micii proprietari abia au început să se obișnuască cu ea.

Olimpiu I. Barna

Să le dăm copiilor cât mai multă miere de stup

Dostorii cei mai de seamă au constatat că cel mai bun nutremânt pentru copii și oameni mari este mierea de stup. Ea este și o medicină minunată în cazuri de boală de gât și de piept. Copiii cari se nutresc cu miere de stup sunt și mai cuminiți și mai tari decât ceilalți, iară copiii bolnavi se însănătoșează mult mai într. Chiar de aceea țineți stupoși la cază și dați-le copiilor cât mai multă miere!

Despre Lindbergh, renumitul aviator, care acum 10 ani a sburat pentru prima oară peste Oceanul Atlantic, se scrie că nu de mult a sburat de undeva cu avionul — împreună cu soția sa — și nu s'a mai văzut. — Mai târziu s'a aflat, că au sburat din Zagrab, capitala Croației și au ajuns sănătoși în München, capitala Bavariei.

In toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceea ce mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

„Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, scrise pe înțelesul tuturor de p. prof. I. MAIOR

Numeri apăruiți până acuma sunt următorii:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epulzat (s'au vândut toți), No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari li cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, jertfa Legii Noi**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră nedespărțită**, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va ceta fiecare creștin, pentru că numai citind această cărticică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

No. 14. **Tălcuirea Evangheliilor din toate duminecile de peste an**, 57 de evanghelii sunt tălcuite aici, stih de stih, pe larg și după cei mai de seamă scriitori bisericesti. Iară la sfârșitul fiecărei evanghelii veți afla 3—4—5 învățături scurte cari se pot trage din evanghelia aceea. Lucrarea se extinde pe 356 pagini și costă abia 34 Lei.

No. 15. **Cărticica Mirilor**. Pe cele 67 pagini ale acestei cărticice e arătat, ce trebuie să știe logodnicii înainte de a se căsători. Fiecare preot, tată sau mamă ar trebui să-și cinstescă credințioșii resp. feciorul sau fata de măritat cu această cărticică, dar mai întâiu s'o cetească ei înșiși, ca să se convingă, ce mare binefacere este această cărticică pentru tinerime! Și e atât de leftină, abia 6 Lei, încât și cel mai sărac om o poate cumpăra.

POSTA GAZETEI

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Dionisiu Dregheciu, Bogdan Gh., Moldovan Octavian, Miculiț Ioan, Frenț P. Zăpodeanu, Ilie Pop, Bon Ioan I. Liță, Victor I. Opriș, Ana Comșia, Hirdo Vasile.

Câte 100 Lei: Duma Vasile, Nicolae Șofron, Iulian Irimie, V. Moldovan, Botoș Gheorghe I. S. C., Nițiu Gh., Ioan Pârv, Of. parohial Ortelec, Buzilă Vasile I. M., Anuța Frățilă.

Câte 150 Lei: Vasile Mureșan, Aurel Hirian, Of. parohial Ocland, Aurel Motoc, Of. parohial Gligorești, Casa Domnului Blaj, Gașpar Iacob, Văd. Ana Pop, E-nescu Augustin, Nagh Francisc, Alex. Boeriu, Pop Pam-filiu, Nat. Muntean, Of. parohial Petroșani, Alex. Cerghizan Șimon Ioan, Ioan Bal, Ioan Iura, Ioan Pascu, Aurelia Pascu, Gr. Sâmpăleanu, Vasile Olteanu, Of. parohial Sighișoara, Man Ioan, Ioan Miclea, Alex. Crișan, Cucui Gh., Teodor Hauca, J. Plut. Breaz T., Cam. Nicoră.

Câte 200 Lei: Țifrea Simion, Vasile Andraș, Gh. Vidac Ceica, Colegiul Serafic Oradea, Sigarteu Ionaș, Pavel Sebeștean.

Câte 300 Lei: Aron Hâncu, Nic. Plută și I. Achim, Fărcaș Alex., P. E. Furtoș, Bucur Dregheciu, Reun. M. >Buna Vestire< Leniu, P. Bonav. Romila, Ilarie Martin America.

Alte sume: Dr. V. Pinteș 186; Sânc Octavian 36; Crișan Iosif 250; Ioan Cifor America 1000; Rus Alex. 38; Coman Ioan 120; Sam. Turdeșan 40; Victor Voina 120; Moldovan Ioan 800; Gordan Dumitru a M. 500; Emil Pușcă 50; Aurel Opriș 40; Mihail Moldovan 78; Ioan Corondan America 1000; Muntean Alex. 35; Iosif Bucur 180; Măgurean Vasile 320; Aron Marina 30; Bența Cornel 50; Tașcă Teodor I. P. 240; Alex. Cojocariu 500; Cucui Gh. 30; Ioan Tatu 320.

Gh. Fedoreac. Am primit 150 Lei cu data de 15 Ian. 1937. Alți bani nu s'au mai primit.

Miculiț Mihai. Pe cuponul mandatului nu era scris nimic și pentru aceea noi am trecut banii la alt abonat cu acelaș nume. Acum v'am trecut pe Dv. între abonații gazetei noastre și foaia vă merge cu data de 15 Aprilie 1937.

Societatea de editură „SFANTA UNIRE”. Blaj

CONVOCATOR

In baza art. 35 din statute, Onorații membri ai societății de Editură >Sfânta Unire< sunt convocați la

a X-a adunare generală

ce se va ține Sâmbătă 8 Maiu 1937, orele 5 d. m. în localul >Seminarului Teologic< din Blaj.

ORDINEA DE ZI:

1. Constituirea adunării.
2. Raportul Consiliului de Administrație și al Comitetului de Cenzori, bilanțul și darea absolutului.
3. Alegerea alor 3 membri în Consiliul de Administrație.
4. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1937.
5. Eventuale propuneri, cari în baza § 34, trebuie prezentate Consiliului în scris cu cel puțin cinci zile înainte de adunarea generală.

Blaj, la 28 Martie 1937.

(645) 1—1 Consiliul de Administrație

De vânzare

Una mașină de treerat marca Magyar Gazdaság, mărimea 720 m/m.

Motor Internațional 8 Hp. In cea mai bună stare de funcțiune.

Adresa Str. S. Vulcan 3, BLAJ

(643) 1-2

Banca „VICTORIA” s. p. a. din Agrișteu

Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1936. Aprobaf.

ACTIVA: Cassa lei 20.789. Debitorii în conversiune lei 2.051.722. Cont curent lei 4.122. Cont cambial cu giranți lei 221.793. Mobilier lei 21.000. Reescont în conversiune lei 1.092.946 Pierdere lei 396.703 Total lei 3.809.075.

Contul de ordine la Activ

Cauțiuni statutare lei 150.000.

PASIVA: Capital lei 2.000.000. Fond de rezervă lei 110.300. Fond de penziune lei 22.000 Depuneri pe termen lei 517.445 Cont curent lei 10.287. Reescont în conversiune lei 1.092.946. Conturi diverse lei 31.881. Amortizare la pierdere lei 24.216. Total lei 3.809.075.

Cont de ordine la Pasiv.

Depuneri de cauțiuni lei 150.000.

Profit și Pierdere.

DEBIT: Diverse apeșe curente lei 23.057. Salare lei 25.500. Impozite lei 2.400. Amortizare lei 24.216. Total lei 75.173.

CREDIT: Interese dela împrumuturi și altele lei 75.173. Total lei 75.173

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
(641) 1—1 CONSILIUL DE CENSORI

Judecătoria rurală Iernut, secția cf.

Nr. 1418—1936 cf.

Extract din publicațiunea de licitație

In cererea de executare făcută de următorul Platon Valer următorului Susca Simion.

Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește 1/3-a parte a imobilelor situate în comuna Lăscud circumscripția Judecătoriei rurale Iernut cuprinse în cf. a comunei Lăscud Nrul cf. 603 Nr. de ordine A/1 Nr. top, 668 rât cu întindere de 412 st. în prețul de strigare de 75 Lei, A/2 Nr. top. 739 arător de 1120 stp. cu prețul de strigare de 150 Lei, A/3 Nr. top. 880 arător de 744 st. cu prețul de strigare de 112 Lei 50 bani, A-1 top. 1013 arător 2 jugh. 150 st. cu prețul de strigare de 375 Lei pentru încasarea creanței de 900 Lei capital și accesori.

Licitațiunea se va ține în ziua de 15 luna Mai anul 1937 ora 10 a. m. la casa comunală a comunei Lăscud.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât 75 % din prețul de evaluare conform Art. 6 alin. 3 din legea pentru unificarea unor dispozițiuni ref. la execut. silită. Cei cari doresc să liciteze sunt datorii să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar, sau să predea acelulași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX 1881, § 21 legea XL. 1908.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția, — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. (§. 25. XLI. 1908).

Iernut, la 24 Februarie 1937.

Silaghi Tiberiu ss. aj. jud.

(644) 1—1 Andrei Barabas ss. aj. dir. de cf.

ROMÂNIA

Judecătoria Mixtă Mediaș Jud. Tr. Marș

Nr. G. 5345/1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul delegat judecătoresc prin această publicație publică în baza deciziei Jud. Mixt Mediaș Nr. 1821—1936, în favoarea următorului Dr. D. Roman, din Mediaș contra următorului ritalul — din Copșa Mică, pentru încasarea sumei de lei 2210 cap. și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 29 Aprilie 1937 ora 16 p. m. la locuința următorului în Copșa Mică, 215, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 1 cal roib, 2 viței roșu cu albi, 1 coteț de porci, în valoare estimativă de lei 2720 și sub acest preț estimativ. In caz că aceste obiecte au fost suprasedchestrare și alți următorii licitația este ordonată și în favoarea acelora.

In sensul art. 61 din leg. pentru urmărirea și percep. venit publice, invit Percepția Primăria în caz că următorii datorează impozite Statului sau comunei să anunțe prețurile și prioritatea, căci în caz contrar sursă rezultată din licitație se va preda următorului sau reprez. acestuia, iar fiscal. Primăria nu-și vor putea valida pretențiunile lor.

Mediaș la 30 Martie 1937.

Delegat Judecătoria

(646) 1—1

INDESCIFRABIL

Avem și noi ardelenii un marziar de dimineață

Cel mai vechi cotidian al Ardealului, >Patria<, aduce la cunoștința publicului cititor satisfăcând un vechi deziderat al Ardealului, transformat în ziar de dimineață. In acest ziar se șosește în fiecare zi în întreg Ardealul cu știri și știri cele mai proaspete, înaintea tuturor ziarelor din Capitală. De vânzare la toate chioșcurile. Patru pagini mari, Lei 2 exemplarul.

Cea mai nouă carte
de teatru sătesc ≡

LEAC PENTRU MUERII

comedie în 2 acte

localizare de

→→ A. MELIN ←←

Piesă foarte potrivită a se juca prin sate, plină de haz și de învățăminte!

Prețul 8 Lei

Se cumpără la Librăria Seminarului din Blaj. Prin postă se trimite 8 Lei prețul cărții și 2 lei pentru porto.

Esti prieten al acestei gazete? Bine, comandă-o prietenilor și cunoștințelor tale. D-Tale și câștigă-ne abonați cât mai mulți.